



Република Србија  
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД  
Рев 4666/2019  
24.02.2021. године  
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца – противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Борислав Шушњар, адвокат из ..., против тужене - противтужиље ББ из ..., чији је пуномоћник Душан Милашиновић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца – противтуженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5311/18 од 08.07.2019. године, у седници одржаној 24.02.2021. године, донео је

### РЕШЕЊЕ

**НЕ ПРИХВАТА СЕ** одлучивање о ревизији тужиоца-противтуженог АА, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5311/18 од 08.07.2019. године, као изузетно дозвољеној.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољена ревизија тужиоца-противтуженог АА, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5311/18 од 08.07.2019. године.

### Образложење

Пресудом Основног суда у Пријеполу, Судска јединица у Новој Вароши П 822/15 од 22.03.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац-противтужени тражио да се према туженој-противтужиљи утврди да је тужилац по основу стицања у брачној заједници носилац права својине на непокретности уписаној у ЛН бр. ... КО ..., кп бр. .../... број зграде ..., потес ..., земљише под зградом – објектом површине 43 м<sup>2</sup>, грађевинско земљиште изван грађевинског подручја, што чини викенд кућу, приземље и поткровље, за коју има одобрење за употребу и њиве шесте класе, површине 4 а и 57 м<sup>2</sup>, грађевинско земљиште изван грађевинског подручја све укупно на предметној парцели површине 5а у ½ дела, па је тужилац – противтужени постао сувласник на наведеној непокретности по основу брачне сутековине, што је тужена – противтужиља дужна признати и трпети да се тужилац – противтужени на основу ове пресуде укњижи као сувласник на ½ дела, на описаној непокретности сходно његовом сувласничком делу. Ставом другим изреке, усвојен је противтужбени захтев тужене-противтужиље, па је према тужиоцу-противтуженом утврђено да је тужена – противтужиља по основу стицања из своје посебне имовине носилац права својине на непокретностима уписаним у ЛН бр.... КО ... као кп бр. .../... земљише под зградом – објектом површине 43 м<sup>2</sup>, грађевинско

земљиште изван грађевинског подручја, кп.бр. .../..., њива шесте класе, површине 4 а и 57 м<sup>2</sup>, грађевинско земљиште изван грађевинског подручја и викенд кућа, број зграде ..., потес ... за коју постоји одобрење за употребу, постојећа на кп бр. .../... са уделом 1/1, што је тужилац – противтужени дужан да призна и трпи. Ставом трећим изреке, усвојен је противтужбени захтев па је обавезана тужена – противтужиља да тужиоцу – противтуженом на име његовог доприноса у изградњи викенд куће, ближе описане у ставу првом пресуде, плати 1440 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац – противтужени да туженој – противтужиљи на име трошкова парничног поступка плати 116.700,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5311/18 од 08.07.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца – противтуженог АА и потврђена пресуда Основног суда у Пријепољу, Судска јединица у Новој Вароши П 822/2015 од 22.03.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац - противтужени АА, је изјавио посебну ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешене примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, ради разматрања правног питања од општег интереса, правног питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и ради новог тумачења права.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...55/14) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови за одлучивње о ревизији тужиоца-противтуженог АА прописани чланом 404. став 1. ЗПП. Предмет спора по тужби је захтев за утврђење права сусвојине у делу од ½ по основу стицања заједничке имовине у току трајања брака парничних странака. Тужена-противтужиља ББ је противтужбом тражила да се утврди да је иста непокретност њена искључива имовина, те да је тужилац – противтужени допринео у изградњи спорне викенд куће у износу од 1440 евра. Тужбени захтев је одбијен, а противтужбени захтев је усвојен. Ревизијским наводима се оспорава оцена доказа који су изведени током поступка, чиме се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, што није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Осим тога, уз ревизију нису достављене правноснажне пресуде којима је у идентичној или сличној чињеничној и правној ситуацији донета другачија одлука, што би било од утицаја на одлучивање о посебној ревизији ради уједначавања судске праксе. Такође у овом предмету нема потребе за разматрање правног питања од

општег интереса, као ни правног питања у интересу равноправности грађана, а нема потребе ни за новим тумачењем права.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца-противтуженог није дозвољена.

Чланом 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 17.11.2015. године а вредност предмета спора која је одређена у тужби је 400.000,00 динара. Противтужба је поднета 06.02.2017. године, а вредност предмета спора која је одређена у противтужби је такође 400.000,00 динара. Имајући у виду да се тужбени и противтужбени захтев односе на утврђење одређених права на истим непокретностима, те да је вредност предмета спора у тужби и противтужби 400.000,00 динара, овај износ представља и вредност спора за утврђење права на изјављивање ревизије, а према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе 17.11.2015. године, то је динарска противвредност од 3.322,53 евра (1 евро = 120,39 динара).

Како је побијани део правноснажне пресуде испод динарске противвредности од 40.000 евра, што је законски цензус за изјављивање ревизије у смислу члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија тужиоца-противтуженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија  
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић